

ПРОТОКОЛ

№ 9011

гр. София, 11.04.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 153 СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Н. Н. Ч.

при участието на секретаря Н. М. Ш.

Сложи за разглеждане докладваното от Н. Н. Ч. Гражданско дело №
20221110125348 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ „М. П. Л.“ ЕООД – редовно призован, представлява се от
адв. Т., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ „Е.“ ЕООД – редовно призован, не се представлява.

СЪДЪТ, като намери, че не са налице процесуални пречки за
разглеждане на делото в днешното съдебно заседание

О П Р Е Д Е Л И

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

Адв. Т.: Поддържам исковата молба. Нямам възражения по доклада на
съда. Моля да се приеме.

СЪДЪТ с оглед становището на страните и на основание чл. 145 ал. 3
ГПК

О П Р Е Д Е Л И

ДОКЛАДВА делото съобразно проект за доклад, обективиран в определение от 17.02.2023 г.

Адв. Т.: Не поддържам искането за експертиза. Нямам други доказателствени искания.

Съдът с оглед становище на ищеца,

ОПРЕДЕЛИ

ОТХВЪРЛЯ искането на ищеца за допускане на експертиза.

Съдът като счете делото за изяснено от фактическа страна,

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

Адв. Т.: Моля да постановите неприсъствено решение, налице са предпоставките за това. Моля да ми присъдите разноски, за което представям списък.

СЪДЪТ като взе предвид, че ответникът е получил препис от исковата молба и доказателствата с указания за възможността за представяне на отговор и за последиците от неподаването му, както и като взе предвид, че не е подал отговор, не се явява в съдебно заседание, за което е редовно призован и не е направил искане за разглеждане на делото в негово отсъствие, както и с оглед вероятната основателност на предявения иск, на основание чл. 238 ГПК

и чл. 239 ГПК постановява следното неприсъствено

РЕШЕНИЕ

№.....

Гр. София, 11.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 153 състав, в публично заседание на
единадесети април през две хиляди двадесет и трета година в състав:

Съдия: Н. Ч.

като разгледа докладваното от съдията **гр. дело № 25 348/2022 г.**,
намира следното:

Предявени са установителни искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 92, ал. 1 ЗЗД и чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 345, ал. 2 ТЗ за установяване съществуването на вземания, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по ч.гр.д. № 305/2022 г. по описа на Р. съд – Р., а именно: сумата 3707,76 лв. – неустойка за забава за заплащане на дължимите лизингови вноски по чл. 60 от договор за отдаване на автомобили при условията на финансовообвързан лизинг с опция за прехвърляне на правото на собственост, сумата 5108,33 лв. – неустойка за предсрочното прекратяване на договора поради вина на лизингополучателя по чл. 66 от договора, сумата 4529,39 лв. – неустойка за забава за връщане на лизинговата вещ по чл. 68 вр. с чл. 37 от договора, сумата 3091,69 лв. – заплатени от ищеца вместо лизингополучателя застрахователни премии по застраховка „Г. о.“, „К.“ и данъци за процесния автомобил, както и сумата 600 лв. – такса изземване на автомобил. Претендира се и законната лихва от 25.01.2022 г. до изплащане на вземането и разноски.

Ищецът твърди, че на 10.11.2015 г. между страните е сключен договор

за отдаване на автомобили при условията на финансовообвързан лизинг с опция за прехвърляне на правото на собственост, по силата на който ищецът се е задължил да предостави на ответника в условията на лизинг автомобил със следните спецификации: автобус „Ф. т.”, номер на шаси: , рег. № СВВА, цвят: сив срещу поето насрещно задължение за заплащане на лизингови вноски, съгласно уговорения между страните погасителен план. Твърди се, че е изпълнил задълженията си по договора, като е предал на лизингополучателя процесния автомобил, но последният, считано от м. февруари 2020 г. преустановил изпълнението на всички свои задължения по договора. Поддържа, че с отправено до ответника уведомление прекратил едностранно договора по вина на лизингополучателя. Твърди се, че с прекратяване на договора ответникът дължи неустойка за забава за заплащане на дължимите лизингови вноски по чл. 60 от договора, неустойка за предсрочното прекратяване на договора поради вина на лизингополучателя по чл. 66 от договора, както и неустойка за забава за връщане на лизинговата вещ по чл. 68 вр. с чл. 37 от договора. Твърди, че заплатил вместо лизингополучателя дължими застрахователни премии и местен данък, които следва да му се възстановят. Претендира още и такса за изземване на автомобила, тъй като вещта не е върната в уговорения срок.

Ответникът не е депозирал отговор, не се явява в съдебно заседание и не взема становище по исковете.

От представените с исковата молба писмени доказателства може да се направи извод за наличие на облигационна връзка между страните с твърдяното основание, както и на вземания в претендираните размери.

Следователно са налице достатъчно доказателства обуславящи вероятната основателност на предявените искове, които следва да бъдат уважени изцяло.

На ищеца/заявител следва да се присъдят и направените по делото разноски в размер на 340,74 лв. за държавна такса за исковото производство и 941 лв. за държавна такса и адвокатско възнаграждение в заповедното производство съгласно представен списък по чл. 80 ГПК.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 422, ал. 1 ГПК, че „Е.“ ЕООД, ЕИК дължи на „М. П. Л.“ ЕООД, ЕИК на основание чл. 92, ал. 1 ЗЗД и чл. 345, ал. 2 ТЗ сумите, както следва: 3 707,76 лв. – неустойка за забава за заплащане на дължимите лизингови вноски по чл. 60 от договор за отдаване на автомобили при условията на финансовообвързан лизинг с опция за прехвърляне на правото на собственост от 10.11.2015 г., 5 108,33 лв. – неустойка за предсрочното прекратяване на договора поради вина на лизингополучателя по чл. 66 от договора, 4 529,39 лв. – неустойка за забава за връщане на лизинговата вещ по чл. 68 вр. с чл. 37 от договора, 3 091,69 лв. – заплатени от ищеца вместо лизингополучателя застрахователни премии по застраховка „Г. о.“, „Каско“ и данъци за процесния автомобил, както и 600 лв. – такса изземване на автомобил, ведно със законната лихва от 25.01.2022 г. до окончателното изплащане на сумите, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 27.01.2022 г. по ч. гр. д. № № по описа за 2022 г., Районен съд - гр. Р. поправена с определение от 04.05.2022 г. по същото дело.

ОСЪЖДА „Е.“ ЕООД, ЕИК да заплати на „М. П. Л.“ ЕООД, ЕИК на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумите 340,74 лв. за държавна такса за исковото производство и 941 лв. за държавна такса и адвокатско възнаграждение в заповедното производство.

Решението не подлежи на обжалване.

Препис от него да се връчи на страните.

Съдия:

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10:30 часа.

Съдия при Софийски районен съд: _____

Секретар: _____